

Tiếng vọng Ca Lăng Tần Già

ISSN: 2734-9195 15:46 16/10/2026

Mênh mông giữa bạt ngàn sông núi, chim trời gieo hạt pha lê còn được vang vọng, mênh mông bạt ngàn kiếp sống, Ca Lăng Tần Già lắng đọng giọng hát thiên thanh, mấy ai được nghe khi mưa gió bão bùng nhấn chìm cuộc sống, vâng, một góc trời sáng trong nơi vùng đất Sơn Tây lộ ra cõi Tịnh độ nhân gian

Ngập lụt phố phường từ miền Nam tin báo, nhưng suốt những ngày phía Bắc, chùa Khai Nguyên Sơn Tây vẫn khô khốc nắng vàng.

Nội Bài về chiều không gian hạ cánh, ngõ ngang sắc hoa nam nữ hai hàng, hoan hỷ áo vàng áo nâu tiếp đón người phương xa, phải chăng ngày hội bình bông một giấc mộng!

Sân chùa Khải Nguyên vạn sắc màu theo gió tung tăng; nét sùng kính dưới mái đầu nhuộm bạc; thân người bẻ cong như gánh nặng niềm tin, tay chấp hoa tiếp nhận thánh chỉ ban xuống, rạng rỡ Xuân xanh gái trai nhiệt huyết từng nhóm theo nhiệm vụ phân ban.

Cao ốc bốn bề thể hiện đạo lực phúc phần, Thánh tượng vươn cao lấp sâu một góc không gian Sơn Tây huyền nhiệm.

Khóa tu thường kỳ thu hút vạn người, ngày lễ đặc biệt hàng tấn gạo chu cấp cho tín đồ tham dự cơm chay ba bữa. Ôi phúc báu trùng trùng tợ mây trời giăng lưới. Khó tin giữa cuộc sống bộn bề, đa đoan trong cảnh giới phù hoa lại xuất hiện Thiên đàng hạ giới mộng mơ!

Từ miền Nam người tham dự ngỡ ngàng tin nhiệm màu Phật pháp là đây. Đức tin từ phương Bắc tự bao giờ thấm sâu giữa Tứ Phủ và Phật đạo làm nên tín ngưỡng truyền thống khó phân, nên sâu sắc đã từ đó làm nên lịch sử dân tộc, bao gót xâm lăng đành phủ phục dưới giòng máu anh kiệt Việt Nam. Phật pháp ươm mầm nở hoa cũng đất Bắc từ đây.

Ảnh minh họa: Ngọc Châm

Thông tin truyền thông - Giáo hội chọn ngoại ô Hà Nội, Khai Nguyên là nơi màu mỡ để cất tiếng trầm lắng suốt 15 năm lặng lẽ hành hoạt. Tuy vẫn theo nghi cách hành chính, đậm thêm sắc màu văn nghệ để tô điểm tán dương các nhân tố làm nên tiếng nói truyền thông khắp ba miền.

Vâng, tất cả đều có công nhưng vẫn có người lập công cho Ban TTTT lặng lẽ như chưa từng có mặt trên cõi đời. Chưa từng một lần được nhắc đến nhưng ai trong Ban TTTT của Phật giáo cũng đều biết tiếng biết mặt. Hình ảnh tồn tại, danh tiếng vang xa, như ẩn như hiện ma trôi giữa khung trời viễn mộng.

Ngành nào trong xã hội cũng đều có lương có lộc, riêng Phật giáo đều làm công chùa; tu sĩ ở chùa, ăn cơm chùa, làm cho chùa đã đành, Cư sĩ không ở chùa, không ăn cơm chùa, làm cho chùa vẫn phải làm “chùa không lương”.

Hòa thượng Trưởng Ban TTTT trong bài phát biểu tại cuộc Hội nghị rất thật thà dễ thương, đã nói: “Người ấy rất nhiệt tình, suốt 15 năm từ ngày thành lập, chưa bao giờ lĩnh lương, nhưng cũng có lương đâu mà nhận”. Cả hội trường vang cười hoan hỷ.

Nổi bậc trong buổi Hội nghị, văn nghệ cũng là chuyện thường, tán dương trao bằng cũng không có gì lạ, trình chiếu công trạng sinh hoạt của ban TTTT qua 15 năm cũng như các Ban ngành khác trong tổ chức của Giáo hội cũng là chuyện cơm bữa hàng ngày, nhưng hàng ngày mà không có cơm bữa mới là chuyện đáng nói, vì có cơm đâu mà ăn! Đó là thảm trạng của nhà nghèo. Phật sự suốt tháng quanh năm không lương vì có lương đâu mà lĩnh, vừa nghe thấy thảm,

vừa cảm vừa thông cho công chùa!

Từ một câu chuyện thực tế, đủ suy ra việc phật sự khó phát triển mạnh chả là thế!

Nhân viên là cánh tay mặt của Hòa thượng Trưởng Ban TTTT không lãnh lương vì có lương đâu mà lãnh, thì Giáo hội chắc cũng chả bao giờ có lương cho ngài, thế mà qua 15 năm làm truyền thông thầy trò vẫn nhiệt tình như chuyện tay trắng làm nên cơ đồ, đó là tiếng nói của một tổ chức tôn giáo.

Nhờ cuộc Hội nghị Truyền thông tại chùa Khai Nguyên mà bàn dân thiên hạ mới biết thực trạng “công chùa”, càng cảm thông Ban TTTT càng nhiệt tình ủng hộ, càng phản ánh hình ảnh trái ngang trong xã hội do báo chí nêu lên những cá nhân tiêu cực. Đó cũng là chiếc phao cứu vớt cho bao tín đồ trôi giạt lênh đênh giữa cơn sóng truyền thông hiện nay.

Mênh mông giữa bạt ngàn sông núi, chim trời gieo hạt pha lê còn được vang vọng, mênh mông bạt ngàn kiếp sống, Ca Lăng Tần Già lắng đọng giọng hát thiên thanh, mấy ai được nghe khi mưa gió bão bùng nhấn chìm cuộc sống, vâng, một góc trời sáng trong nơi vùng đất Sơn Tây lộ ra cỗi Tịnh độ nhân gian. Hàng vạn người có mặt trong pháp hội Địa Tạng, cũng là lúc Hội nghị TTTT hát lên tiếng ngọc Ca Lăng Tần Già, để biết rằng chìm lặng để bảo tồn nội lực chứ không phải chết lặng trong chốn vô minh; chỉ cần một lần hát trong ngàn năm một thuở, chim Ca Lăng Tần Già báo hiệu giá trị ngàn năm chỉ có thế thôi.

Nét nổi bậc của Hội nghị không vì nghi thức mà vì đặc biệt câu nói của Hòa thượng Trưởng Ban TTTT: “không nhận lương và cũng không có lương để nhận” !!!

Tác giả: **Minh Mẫn**